

***SJR* GÖTGATAN**

POPULÄRHISTORIK SJ RESEBYRÅ GÖTGATAN

Öppnad som SJRs åttonde enhet i Sverige.

Delade lokaler med Svenska Handelsbanken 1959-11 – 1984-04. Filial till SJR Vasagatan 1944-07-17 – 1945-05, Filialresebyrå 1973-09, egen enhet 1976-06, Resebyråfilial 1978-01, egen enhet 1982-06.

Omorganisation i Stockholm 1988-02-01, nya SJR Stockholm Syd blev huvudresebyrå med filialerna SJR Farsta och SJR Götgatan. Chef för SJR Stockholm Syd blev Birgitta Haeberlein. Denna konstellation fanns kvar till nedläggningen av SJR Farsta 1989-09 och därmed verkar namnet SJR Stockholm Syd ha utgått.

<u>Adress, benämning</u>	<u>Datum (fetstil anger exakt datum)</u>
Götgatan 19	1944-07-17 öppnad
Götgatan 76, Skattehuset	1959-11-06 ny adress
Götgatan 79	1984-04-02 ny adress
	1989-12-31 nedlagd som SJR

Resebyråchefer	1944 - 1957	Gunnar Eurén
	1957 - 1963	Uno Blomquist
	1963 - 1966	Olof Appelgren
	1966 - 1969	Tore Lindström
	1969 - 1970	Kurt Thorén
	1970 - 1977	Gerhard Lindstedt (fd Ericson)
	1977 - 1978	Åke Berg
	1978 - 1980	Erik Svensson
	1980 - 1982	Egon Olsson
	1983 - 1984	Ulla-Britt Sörholm
	1984 - 1987	Kjell Ericson
1987 - 1989	Birgitta Haeberlein	

EN MEDARBETARE MINNS

Mördande insikt

Det finns säkerligen många minnesbilder från vår tid som anställda på SJR, både roliga, dråpliga, mindre roliga (?) samt, i mitt och detta fall, skrämmande. Visst finns det många härliga minnen från SJR Götgatan (Skattehuset och sedan hörnet Götgatan/Blekingegatan), alltifrån trevliga höga amiraler på svaj, vargpälsklädd insvepande Ernst-Hugo Järegård, en glittrande glad operettprimadonna från Fredriksdalsteatern i Helsingborg (Berit Carlberg), och till en mindre nöjd primadonna, som efter att ha fått besked att sittplatserna är slut i jultrafiken utbrister: "Unge man, vet ni inte vem jag är?? Jag är Berit Bohm!" Och vips, inga nya sittplatser dök upp nu heller från den kära Snap:en.

Men låt oss nu backa tillbaka till år 1981, och den fagra sommartiden mitt i industrisemestern. Mitt minne tillåter inte mig att minnas typ av väder eller exakta dagar i denna lilla berättelse, men detta är ungefärligt vad som hände. Jag arbetade som vanligt ute vid kunddisken i Skatteskrapans nedersta gatuplanskontor. Det måste ha varit i början av juli, och jag får då in en man med en något udda förfrågan: Boka in en stuga ett par dagar, snarast möjligt, vart som helst i mellersta Dalarna. Tja vad göra, så jag tar fram dåvarande Dala Tours semesterstugebroschyr i spänd förväntan över vad vi kan hitta för detta något oprecisa önskemål. Detta verkar irritera kunden något, men vi tittar tillsammans igenom stugor i mellersta Dalarna, varvid jag får mig tillsagt att ringa upp och boka vad som helst som kan vara ledigt i området. Alltså ringer jag upp Dala Tour och efterfrågar om det finns någon ledig stuga "vart som helst" i mellersta dalarna tillgänglig för ett par dagar. Under tiden så vandrar min kund fram och tillbaka på resebyrågolvet och har ingen ro att sätta sig ner. Vad jag minns var det

inte mycket folk i lokalen, så stolar fanns att sitta på. Jag får nu veta att stugor endast fanns på veckovis basis, men att tillträde kunde ges om stugan stod tom även mitt i veckan. Efter att ha fått ett par alternativ från leverantören så tillkallar jag kunden, som väljer en stuga väldigt snabbt. Eftersom inga stughyrespapper hinner skickas från Dala Tour till resebyrån och kunden, måste jag skriva ut en så kallad deposition på stugbeloppet, som var runt 790 kronor om jag minns rätt, samt instruktion hur han skulle få tillgång till nycklar vid ankomsten. Efter betalningen lämnar nu kunden lokalen, och då ser jag en märklig sak. Han har parkerat sin bil strax utanför dörren till resebyråkontoret, på den öppna parkplatsen framför Skattehuset. Han sätter sig i bilen och kör iväg.

*Efter någon månad (eller två), kan ha varit i augusti eller i september blir jag avbruten på jobbet av min chef därför att en person önskar prata med mig angående en bokning av en stuga i Dalarna under sommaren. Han är från kriminalpolisen. Det visar sig att den person som jag bokat stugan åt har använt den som en del av en flyktväg efter ett mord på en sektledare (guru) i Stockholm. Vad polisen vet så har mordet skett i Stockholm, därefter har liket transporterats upp till sjön Erken i Roslagen (där kroppen återfanns i en platsäck 12 juli 1981), och sedan har personen åkt till en stuga i Dalarna för att, och här spekulerar kriminalpolisen, därefter troligtvis tagit sig över till Norge för att ta ett flyg till gissningsvis någonstans i Sydamerika. Vad han vill veta är om jag kan ge ett signalement på honom, eftersom han efterlyses av Interpol. Tyvärr så kunde jag bara ge vaga detaljer om utseende och det är svårare än vad man kan tro att minnas detaljer hos en allmän person så här i efterhand. Det var först efter att jag var klar med denna pratstund som insikten kom, och med den en viss knäsvaghet: Han hade ju bilen parkerad utanför Skattehuset, man vad låg i bakluckan??? Mordet är i dag preskriberat, och ingen mördare har kunna hittas vad jag kunnat läsa mig till.
(Hans Ågren – SJR Götgatan)*

Tack till Erik Svensson, Monica Sjöström (Prodanovic) och Tibbe Vegsö för faktakomplettering. Vill även du dela med dig av minnen, göra tillägg, påpeka fel – kontakta jimmy.bergman@sirk.se

Senast uppdaterad 2025-01-02